

Návrh Metropolitního plánu: Pro lidstvo nevíme, ale určitě velký krok pro Prahu

Praha, 25. 4. 2018 – Jednou z nejdůležitějších událostí, která ovlivní podobu města na roky, možná desetiletí, je zveřejnění návrhu Metropolitního plánu. Ten je velmi inovativní, jiný, než na jaký jsme byli zvyklí. Nyní nastává období jednání všech dotčených stran. Už dnes je zřejmé, že se plán možná i kvůli jeho nepochopení nebo jen odporu k novému stane terčem útoků, které se ale vždy nemusí zakládat na věcných argumentech. Nabízíme Vám proto pohled odborníků ze Sdružení pro architekturu a rozvoj, kteří jeho dokončení vítají.

Ranáta Pintová Králová, předsedkyně Sdružení pro architekturu a rozvoj a členka České společnosti pro stavební právo: *Po zveřejnění finálního návrhu Metropolitního plánu je konec spekulacím a již se můžeme bavit nad konkrétním zněním a konkrétními výkresy. Společné jednání není od toho, aby se všichni poplácali po ramenou, ale případné nejasnosti a problematická místa plánu se musí vyjasnit. Je to obvyklý proces pořizování územně plánovací dokumentace, který bude dál pokračovat a každý, koho rozvoj Prahy zajímá, jej bude sledovat.*

Dušan Kunovský, největší rezidenční stavitel: *Praha nový územní plán bezpochyby potřebuje. Principy, na kterých je postaven, tedy zahušťování města a směřování výstavby prioritně na rozvojová území uvnitř města, jsou určitě krokem správným směrem. Na druhou stranu například striktně daná výšková regulace může poměrně značně limitovat práci architektů. A je tedy otázkou, zda by nebylo vhodnější plán jako celek zjednodušit. Z pohledu posuzování jeho kvality pak bude také zásadní schopnost příslušných úřadů s tímto plánem pracovat a podle něj rozhodovat.*

Pavel Štěpán, projektant: *Pro lidstvo nevíme, ale rozhodně je dokončení návrhu Metropolitního plánu velkým krokem pro Prahu. Konečně se podařilo to, co se mělo podařit už dávno. Velké díky Romanovi Kouckému and his girls & boys. A řekl bych, že nakonec klobouk dolů před paní primátorkou. Podařilo se jí protlačit Pražské stavební předpisy, Metropolitní plán i aktuální pozitivní úpravu Pražských stavebních předpisů. Teď už jen doufat, že naděje nezhatí již tradiční bojovníci proti jinému pohledu na svět.*

Pavel Nasadil, architekt: *Dokončení Metropolitního plánu je pozitivní krok pro Prahu a pro uvolnění rozvoje města, které má nejdůležitější lokality zablokované stavebními uzávěrami. Druhou výbornou zprávou pro město bylo v tomto týdnu vypuštění požadavků na oslunění z Pražských stavebních předpisů.*

Jiří Plos, právník a kunsthistorik: *Metropolitní plán je jedinečné dílo, které snese mezinárodní srovnání a které předpokládá nejen tvůrčí využití technologických inovací v plánování města a zejména v navazujících správních procesech, ale zejména se opírá o důkladně prostudované přírodní i kulturní podmínky a skutečně tvůrčím způsobem s nimi pracuje. Autoři nezapomínají, že se jedná o dokument s určitou mírou obecnosti, nenutí se do řešení detailů, které této plánovací úrovni zásadně nepřísluší; zároveň je dostatečně podrobný na to, aby bylo možno podle něho rozhodovat nejen ve správních řízeních, ale zejména v politické rovině (to jest o způsobu rozvíjení města, o investicích a nakládání s majetkem). Metropolitní plán například umožňuje nově koncipovat výškovou regulaci a přitom zachovávat respekt k tradičním formám zástavby města, hierarchii struktur pro město*

typických (zvýšená nároží, vertikální dominanty a podobně). Metropolitní plán navrhuje zahušťování města na strukturálně oslabených částech území (tzv. **brownfields**), které již byly nějak v minulosti zastavěny a lze na nich město dostavovat tak, aby to bylo i provozně hospodárné, na což se v běžné plánovací praxi často zapomíná. Pokud jde o krajinu a přírodu, popisuje a respektuje, chrání a dokonce rozvíjí metropolitní plán především to nejcennější, co město Praha má, a tím je z hlediska krajinného jeho konfigurace, horizonty a veduty, vegetační skladba tomu odpovídající - popis a regulace krajiny a přírodních složek je velmi obsáhlá a strukturovaná. Na rozdíl od názoru Arniky a dalších obdobných sdružení jsem přesvědčen, že základní principy utváření města (jeho uspořádání a využívání), jak jsou popsány hned v úvodních koncepčních pasážích plánu, jasně deklarují **význam péče o přírodu a krajinu - důsledně brání rozrůstání města do nezastavěných území**. Metropolitní plán také zdůrazňuje **kulturní (památkovou) hodnotu** města, ale neshledává ji jenom v cenných stavbách, ale právě v urbánní konfiguraci, v urbánních vazbách a souvislostech, což památková péče zoufale zanedbává. A konečně: Metropolitní plán se brání oprávněně tomu předepisovat v přílišné podrobnosti to, co musí být až výsledkem konkrétních rozhodnutí. Metropolitní plán je dokument, který pracuje (a musí pracovat) s velkou mírou zobecnění; nesmí vytvářet umělé nesmyslné překážky, ale být naopak spíše iniciační; v tomto ohledu se mi jeví obsah plánu velmi vyvážený. Autoři Metropolitního plánu se správně - dle mého názoru - brání tomu, aby v tuto chvíli stanovovali detailní podmínky pro umístování staveb pro účely, které současná společnost často ani neumí odhadnout. Je - dle mého názoru - právě tak **pružný**, aby byl oporou pro rozhodování (stabilní) a zároveň stanovil rozumné limity rozvojové (to je například součástí stanovování charakteru lokalit a podmínek jejich postupného naplňování). Ten plán je docela sofistikovaným dílem a asi se nedá ve dvou větách bez velkých zjednodušení popsat, v čem všem je inovativní.